

Maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman luominen Euroopan unionin ja ilmastonmuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välille

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2008 maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman luomisesta Euroopan unionin ja ilmastonmuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välille (2008/2131(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 18. syyskuuta 2007 antaman tiedonannon "Maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman luominen Euroopan unionin ja ilmastonmuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välille" (KOM(2007)0540),
- ottaa huomioon neuvoston 20. marraskuuta 2007 antamat päätelmät Euroopan unionin ja ilmastonmuutokselle altteimpien köyhien kehitysmaiden välisestä maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumasta,
- ottaa huomioon komission 11. maaliskuuta 2003 antaman tiedonannon "Ilmastonmuutos ja kehitysyhteistyö – toimintasuunnitelma 2004–2008" (KOM(2003)0085),
- ottaa huomioon komission vuoden 2007 raportin (2004–2006) ilmastonmuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta,
- ottaa huomioon korkean edustajan ja Euroopan komission 14. maaliskuuta 2008 Eurooppa-neuvostolle antaman asiakirjan "Climate Change and International Security",
- ottaa huomioon komission 29. kesäkuuta 2007 antaman vihreän kirjan "Sopeutuminen ilmastonmuutokseen Euroopassa – vaihtoehdot EU:n toimille" (KOM (2007)0354),
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: "Eurooppalainen konsensus"¹,
- ottaa huomioon avun tuloksellisuutta käsittelevän korkean tason kokouksen jälkeen 2. maaliskuuta 2005 annetun Pariisin julistuksen kehitysavun tuloksellisuudesta (Pariisin julistus),
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteisen julkilausuman "Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus"²,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) vuodelta 1992,

¹ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

² EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1.

- ottaa huomioon YK:n kehitysohjelman käynnistämän kehitysyhteistyöraportin 2007/2008 "Fighting climate change: Human solidarity in a divided world",
 - ottaa huomioon Maléssa (Malediivien tasavalta) 14. marraskuuta 2007 hyväksytyn julistuksen maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen inhimillisestä ulottuvuudesta,
 - ottaa huomioon Balilla (Indonesia) joulukuussa 2007 järjestetyssä Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutoskonferenssissa hyväksytyn Balin etenemissuunnitelman,
 - ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) työryhmän II neljännen arviointikertomuksen "Climate Change 2007: Impacts, Adaptation and Vulnerability",
 - ottaa huomioon Nicholas Sternin vuonna 2006 laatiman raportin "The Economics of Climate Change. The Stern Review",
 - ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaiden kehitys- ja ympäristöministerien 4. huhtikuuta 2006 hyväksymän julistuksen ilmastonmuutokseen sopeutumisen sisällyttämisestä kehitysyhteistyöhön,
 - ottaa huomioon OECD:n vuonna 2007 laatiman raportin "Stocktaking of Progress on Integrating Adaptation to Climate Change into Development Co-operation Activities",
 - ottaa huomioon Hyogossa (Japani) tammikuussa 2005 järjestetyn suuronnettomuuksien vähentämistä käsitelleen kansainvälisen konferenssin hyväksymän Hyogon toimintakehyksen vuosiksi 2005–2015 (Hyogo Framework for Action 2005–2015: Building the Resilience of Nations and Communities to Disasters),
 - ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) kaksivuotiskertomuksen "State of the World's Forests 2007",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, budjettivaliokunnan ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnot (A6-0366/2008),
- A. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos on vakava uhka köyhyyden vähentämispyrkimyksille, ihmisoikeuksille, rauhalle ja turvallisuudelle, veden- ja ruoansaannille sekä vuosittuuhattavoitteiden saavuttamiselle useissa kehitysmaissa,
 - B. ottaa huomioon, että eräissä kehitysmaissa metsiä hakataan biopolttoaineiden raaka-aineeksi,
 - C. ottaa huomioon, että historiallisesti vastuu ilmastonmuutoksesta lankeaa teollisuusmaille, joilla on moraalinen velvollisuus auttaa kehitysmaita sopeutumaan ilmastonmuutoksen vaikutuksiin,
 - D. ottaa huomioon, että kehitysmaat ovat aiheuttaneet ilmastonmuutosta vähiten, mutta kärsivät eniten sen vaikutuksista, kuten kuivuuden ja aavikoitumisen aiheuttamasta vesi-

ja elintarvikepulasta, merenpinnan kohoamisesta, maatalouden uusista haasteista, uusista terveysriskeistä, poikkeuksellisista sääilmiöistä ja muuttopaineista; katsoo, että kehitysmailla on heikoimmat valmiudet selviytyä näistä vaikutuksista,

- E. ottaa huomioon, että monissa teollisuusmaissa toimenpiteet ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ja riskien vähentämiseksi ovat saaneet viime aikoina merkittävästi huomiota ja että nämä samat kiireelliset tarpeet on paljolti jätetty huomiotta matalan tulotason maissa,
- F. ottaa huomioon, että laittomaan ja kestävämpään hakkuuseen perustuva puun tuonti EU:hun edistää merkittävästi metsien häviämistä ja että sen arvioidaan maksavan köyhyneille maille miljardeja euroja vuodessa,
- G. ottaa huomioon, että metsien häviämisen vaikutus arvioidaan 20 prosentiksi kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä, mikä aiheuttaa vuosittain arviolta 13 miljoonan trooppisen metsähehtaarin menettämisen; ottaa huomioon, että metsien häviäminen tropiikissa on vakava uhka biologiselle monimuotoisuudelle ja kyseisissä metsissä ja metsistä elävien yli yhden miljardin köyhän ihmisen toimeentulolle,
- H. ottaa huomioon, että paikallisten viranomaisten on usein huolehdittava ilmastonmuutoksen käytännön vaikutusten käsittelystä paikallisella tasolla; ottaa huomioon, että kansainvälisen, kansallisen ja paikallisen tason poliittisen päätöksenteon asianmukaiset yhteydet ovat siten keskeinen haaste tehokkaiden strategioiden laatimisessa ilmastonmuutokseen mukautumista ja sen vaikutusten lieventämistä varten; ottaa huomioon, että on saatava aikaan laajamittaisia rakenteellisia muutoksia luopumatta yhteisöihin perustuvasta, köyhien etuja ajavasta lähestymistavasta,
- I. ottaa huomioon, että yhä useammin tunnustetaan ilmastonmuutoksen aiheuttamat turvallisuusuhkat, mukaan lukien konfliktit niukoista luonnonvaroista, ilmastosta johtuvat luonnonkatastrofit ja laajamittaiset siirtolaisvirrat; ottaa huomioon myös sen, että kehitysstrategiat, joilla autetaan kohtaamaan ilmaston/turvallisuuteen liittyviä haasteita tulevat olemaan erittäin tärkeitä, kun varmistetaan, että kehitysmaissa toteutetaan tehokkaita mukauttavia toimia,
- J. ottaa huomioon, että vastoin kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ja Pariisin julistuksen tavoitteita ilmastonmuutokseen sopeutumista ja katastrofiriskin vähentämistä koskevat kansainväliset ponnistelut ovat toistaiseksi olleet vähäisiä, hajanaisia ja huonosti koordinoituja ja kehitysmaiden on usein vaikea hyödyntää niitä,
- K. ottaa huomioon, että ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien toimenpiteiden, katastrofiriskin vähentämisen ja kehitysvalmiuksien parantamisen on oltava läheisesti yhteydessä toisiinsa, mutta tähän mennessä ne on integroitu heikosti kehitysyhteistyöelinten ja kansainvälisten instituutioiden toimintaan; ottaa huomioon, että yhteinen ja johdonmukainen lähestymistapa olisi ratkaisevan tärkeää maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman onnistuneelle toteuttamiselle,
- L. katsoo, että on tarpeen perustaa katastrofitoiminnan johtajista, kehitysyhteistyön asiantuntijoista, suunnittelijoista ja sopeutumisen/ilmastotieteen asiantuntijoista koostuvia monialaisia työryhmiä, jotka laativat alueellista kehittämistä koskevat parhaat käytännöt,

- M. ottaa huomioon, että ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ja katastrofiriskin vähentämisessä varhaiset toimet ovat selkeästi kustannustehokas ratkaisu; ottaa huomioon, että arvioiden mukaan yhdellä katastrofiriskin vähentämiseen sijoitetulla Yhdysvaltain dollarilla on mahdollista säästää jopa seitsemän dollaria katastrofivalmiudessa, mikä tukee vahvasti avustusvarojen ennakkojakelua,
- N. katsoo, että tästä syystä mitään pyrkimyksiä laskea Euroopan unionin vuosituhaten kehitystavoitteisiin ja UNFCCC:ssä tehtyihin sitoumuksiin annettavaa rahoitusta kahteen kertaan ei pidä hyväksyä,
- O. ottaa huomioon, että kaikenlainen viivästys lujien päätösten tekemisessä tarpeellisista toimenpiteistä ilmastonmuutoksen syiden ja vaikutusten vähentämiseksi aiheuttaa paljon suurempia kustannuksia,
- P. ottaa huomioon, että useimpia ympäristöongelmia, myös ilmastonmuutoksesta johtuvia, yleensä pahentaa väestön kasvu ja väestön suurempi määrä, vaikka väestödynamikka kasvun, jakautumisen ja koostumuksen osalta, on osa kehitysprosessia ja ne molemmat vaikuttavat ympäristön muutokseen ja ympäristön muutos niihin; ottaa myös huomioon, että vuonna 1994 pidetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa Kairossa tuotiin selvästi esiin monet edut, joita saadaan omistautuneesta, paikallisesti suuntautuneesta, ei-pakottavasta väestöpolitiikasta, mutta silti väestökysymykset ovat sen jälkeen yleensä jääneet paljolti sisällyttämättä kehitystä tai sopeutumista koskevaan suunnitteluun,
- Q. ottaa huomioon, että maatalous-, vesi-, metsävarojen hallinta-, terveydenhuolto-, infrastruktuuri-, koulutus- ja väestöpolitiikkoihin on kaikkiin vastattava, jotta ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja katastrofiriskin lieventäminen otetaan tehokkaasti huomioon kehityspolitiikoissa,
- R. ottaa huomioon, että korruption vähentyminen lisääisi ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen vaikutusten lieventämistä koskevien ponnistusten tehokkuutta,
- S. ottaa huomioon, että edellä mainitun, ilmastonmuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuoden 2007 edistyskertomuksen mukaisesti ilmastonmuutoksen ottamisessa huomioon EU:n kehityspolitiikoissa ja erityisesti maakohtaisissa ja alueellisissa strategia-asiakirjoissa ei ole edistytty riittävästi ja riittävän nopeasti,
- T. ottaa huomioon, että kehitysmaiden ilmastonmuutokseen sopeutumisen rahoituksessa on vakavia puutteita; vaikka arvioiden mukaan sopeutumisen vuotuiset kustannukset ovat 50–80 miljardia, monenvälisten rahoitusmekanismien välityksellä ohjatut varat vuoden 2007 puolivälissä olivat näistä luvuista alle 0,5 prosenttia,
- U. ottaa huomioon, että vaikka EU on asettanut itselleen tavoitteeksi tulla johtajaksi ilmastonmuutoksen torjumisessa, EU:n talousarvio ei kuvasta etusijaa, joka on annettu EU:n politiikoille ja toteutetuille toimenpiteille ilmastonmuutoksen vastustamiseksi,
- V. ottaa huomioon, että maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma rahoitetaan Euroopan kehitysrahastosta ja ympäristön ja luonnonvarojen (mukaan luettuna energia) kestävään

hoitoon liittyvästä temaattisesta ohjelmasta (ENRTP) (kehitysyhteistyön rahoitusvälineen¹ 13 artiklan mukaisesti),

- W. ottaa huomioon, että Euroopan kehitysrahastoa käytetään pääasiassa uusien aloitteiden rahoittamiseen; ottaa huomioon, että komission olisi noudatettava lupastaan uusien rahoituslähteiden löytämisestä, jotta voidaan säilyttää Euroopan kehitysrahasto; ottaa huomioon, että kehitysyhteistyövaliokunta on useassa yhteydessä todennut, että Euroopan kehitysrahasto olisi sisällytettävät EU:n talousarvioon niin, että voidaan varmistaa sen käytön demokraattinen valvonta,
- X. ottaa huomioon, että strategia-asiakirjojen ja monivuotisten tavoiteohjelmien hyväksymistä koskevan kehitysyhteistyön rahoitusvälineen 21 artiklan ja 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti parlamentilla on päätöksen 1999/468/EY 5 ja 8 artiklan mukainen oikeus valvoa komission toimia,
- Y. ottaa huomioon, että puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) on toistaiseksi sopinut huonosti köyhimpien maiden tarpeisiin saada puhdasta teknologiaa koskevia investointeja, kun Afrikan osuus on alle kolme prosenttia kaikista CDM-hankkeista ja lähes 90 prosenttia hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen sidotuista luotoista (CER) myönnetään Kiinan, Intian, Korean ja Brasilian toteuttamiin hankkeisiin,
1. on tyytyväinen komission aloitteeseen käynnistää maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma, jonka tehtävänä on tunnistaa ilmastonmuutoksen vaikutukset kehitykseen; kehottaa komissiota kuitenkin selvittämään maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman erityistä lisäarvoa; painottaa tässä yhteydessä, että koordinoinnin ja yhteistyön muiden päätoimijoiden kanssa on oltava erottamaton osa maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman ohjelmaa eri aloitteiden optimaalisen keskinäisen täydentävyyden varmistamiseksi;
 2. katsoo, että maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma on EU:n ilmastonmuutoksen alalla harjoittaman ulkoisen toiminnan keskeinen tukipilari ja että se on UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan osalta meneillään olevaa prosessia täydentävä ja tukeva foorumi, jolla edistetään niihin liittyvien sopimusten täytäntöönpanoa;
 3. toistaa edellä mainitussa asiakirjassa ilmastonmuutoksesta ja kansainvälisestä turvallisuudesta (Climate Change and International Security) esitetyt hälyttävät johtopäätökset, joissa varoitetaan, että ilmastonmuutos lisää EU:n turvallisuusriskejä, uhkaa ja ylikuormittaa jo entuudestaan haavoittuvia ja konfliktialttiita valtioita ja alueita maailmassa ja uhkaa YK:n vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;
 4. toteaa, että sekä kehittyneissä että kehitysmaissa ilmastonmuutoksen torjumisponnistelujen perustana on oltava poliittisen tuen ohella kansalaisyhteiskunnan osallistuminen; katsoo, että olisi käynnistettävä suurelle yleisölle suunnattuja tiedotuskampanjoita ja hyväksyttävä kouluissa ja yliopistoissa toteutettaviksi tarkoitettuja opetusohjelmia, joiden tavoitteena on antaa kansalaisille tietoa ja arvioita ilmastonmuutoksen etenemisestä sekä ehdottaa sopivia, etenkin elintapojen muutokseen

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2006, annettu 18. joulukuuta 2006, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta (EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41).

liittyviä, toimenpiteitä päästöjen vähentämiseksi;

5. korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden välinen tehostettu koordinointi ja yhteistyö on ratkaisevan tärkeä tekijä ilmastonmuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevassa EU:n politiikassa; maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma tarjoaa ainutkertaisen mahdollisuuden noudattaa eurooppalaisen konsensuksen ja Pariisin julistuksen periaatteita sekä vuonna 1994 pidetyn Kairon kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelmaa; on lisäksi vakuuttunut, että yksi maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman keskeisistä tehtävistä on tarjota tietojenvaihtokeskus jäsenvaltioiden aloitteille;
6. kehottaa Euroopan unionia asettamaan ilmastonmuutoksen kehitysyhteistyöpolitiikkansa ytimeen; katsoo myös, että ilmastonmuutoksen torjunnassa on puututtava rakenteellisiin syihin, ja kehottaa tekemään systemaattisia ilmastonmuutoksen riskianalyyskejä, jotka kattavat kaikki poliittisen suunnittelun ja päätöksenteon näkökohdat EU:ssa ja kehitysmaissa, mukaan luettuna kauppa, maatalous ja elintarviketurva;
7. painottaa, että maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman on toteutettava käytännön toimenpiteitä, joilla käsitellään yhdenmukaisuutta toisaalta ilmastonmuutoksen kehitysvaikutusten, mukaan lukien EU:n maatalous-, kauppa- ja kalatalouspolitiikat, ja toisaalta vientitukiin liittyvien sellaisten ongelmien välillä, kuten sidottu apu, velkataakka, vientiluotot ja elintarviketuon kaupallinen käyttö, tärkeiden talouden sektorien pakkoyksityistäminen ja sääntelyn vapauttaminen;
8. huomauttaa, että koska maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman, jolla on 60 miljoonaa euroa rahoitusta vuosiksi 2008–2010, on tarkoitus olla meneillään olevaa UNFCCC-prosessia täydentävä, toimintojen päällekkäisyyttä olisi vältettävä ja varat keskitettävä toimiin, joista saadaan paras lisäarvo; katsoo, että kun vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva ilmastonmuutossopimus on saatu tehtyä, maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman tavoitteita ja rahoitusta on tarkasteltava uudelleen tulosten valossa;
9. katsoo, että ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen ulkopuolisia varoja ei voida laskea osaksi kehittyneiden maiden sitoumusten toteuttamista yleissopimuksen nojalla;
10. ottaa huomioon, että maailmanlaajuiselle ilmastonmuutosliittoumalle tähän mennessä myönnetty 60 miljoonaa euroa ovat surullisen riittämättömät; kehottaa komissiota perustamaan maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumaa varten pitkäaikaisen rahoitustavoitteen, joka on vuodessa vähintään 2 miljardia euroa vuoteen 2010 mennessä ja vuodessa 5–10 miljardia euroa vuoteen 2020 mennessä;
11. vaatii komissiota antamaan yksityiskohtaiset tiedot voimassa olevista finanssimekanismeista ilmastonmuutoksen sekä kansallisen tason ja kansainvälisen tason kehityksen varalta; vaatii komissiota näiden tietojen pohjalta suosittelemaan viipymättä millaisia keinoja on käytettävä ilmastonmuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevan EU:n rahoituksen lisäämiseksi, jotta varmistetaan paras mahdollinen koordinointi ja täydentävyys nykyisten aloitteiden kanssa;

12. korostaa, että jos ilmastonmuutos halutaan ottaa vakavasti, on annettava käyttöön uutta rahoitusta eri budjettikohdista ja uusista rahoituslähteistä, kuten humanitaarisista rahastoista, joilla vastataan ilmastoon liittyviin katastrofeihin, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) rahastoista ja vakautusvälineestä ennaltaehkäisevän turvallisuuspolitiikan yhteydessä tai vastauksena ilmastoon liittyviin turvallisuusuhkiin tai konflikteihin, tarvittaessa muista ulkoisen toiminnan rahastoista, sekä vihreistä veroista, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista ja muista tähän tarkoitukseen varatuista innovatiivisista rahoitusmekanismeista;
13. panee kiinnostuneena merkille 19. ja 20. kesäkuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät ja niiden vaikutukset talousarvioon; katsoo, että näihin talousarviota koskeviin vaatimuksiin voidaan vastata vain käyttämällä 17. toukokuuta 2006 tehdystä, talousarviota koskevaa kurinalaisuutta ja moitteetonta varainhoitoa koskevassa toimielinten välisessä sopimuksessa¹ vahvistettuja keinoja;
14. panee tässä yhteydessä merkille, että Euroopan unionin virallinen kehitysapu on edelleen jäljessä tavoitteesta, joka on 0,56 prosenttia Euroopan unionin BKTL:sta vuoteen 2010 mennessä, ja että on vaikea kuvitella, miten Euroopan unioni pystyy täyttämään kaikki sitoumuksensa turvautumatta uusiin innovatiivisiin resursseihin;
15. kehottaa komissiota ohjaamaan maailmanlaajuiseen ilmastonmuutosliittoumaan välittömästi enemmän varoja, jotka ehkä saadaan aluksi kiireellisinä ympäristön ja luonnonvarojen (mukaan luettuna energia) kestävään hoitoon liittyvästä temaattisesta ohjelmasta (ENRTP) sekä kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta; korostaa samanaikaisesti pikaista tarvetta perustaa ilmastonmuutokseen sopeutumista varten ylimääräisiä ei-virallisia kehitysapurahastoja ja sopeuttaa sekä kehittää innovatiivisia rahoitusjärjestelmiä;
16. muistuttaa komissiota siitä, että jos maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman rahoitusta otetaan ympäristön ja luonnonvarojen (mukaan luettuna energia) kestävään hoitoon liittyvästä temaattisesta ohjelmasta (ENRTP) tai Euroopan kehitysrahastosta, niitä pitäisi kehitysrahastoina käyttää ainoastaan toimiin, jotka ovat yhteensopivia sellaisen kehitysavun kanssa, joka on OECD:n kehitysapukomitean (DAC) määritelmän mukaista; vaatii, että tämän olisi oltava ainutkertainen rahoituslähde ja että lisärajoitus on löydettävä vaihtoehdoista lähteistä;
17. kehottaa komissiota varmistamaan, että maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman rahoitus ympäristön ja luonnonvarojen (mukaan luettuna energia) kestävään hoitoon liittyvästä temaattisesta ohjelmasta (ENRTP) ja Euroopan kehitysrahastosta ei tapahdu muiden tärkeiden kehitysyhteistyötavoitteiden, kuten koulutuksen, terveydenhuollon, sukupuolten välisen tasa-arvon tai veden saannin kustannuksella;
18. korostaa, että EU:n jäsenvaltioiden on otettava suurempi vastuu maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman kehitystoimien rahoittamisesta ja koordinoinnista;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varaamaan vähintään 25 prosenttia EU:n päästökauppajärjestelmän seuraavan päästökaupunkauden odotetuista tuloista maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman ja kehitysmaiden muiden

¹ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

- ilmastonmuutostoimien rahoittamiseen, mukaan luettuna metsien suojeleminen ja metsien häviämisen ja metsien tilan heikkenemisen aiheuttavien päästöjen vähentäminen;
20. kehottaa komissiota käyttämään EU:n talousarvion tulevaa uudistusta tilaisuutena arvioida uudelleen EU:n rahankäytön yleisiä painopisteitä ja suuntaamaan lisärahoitusta ilmastonmuutokseen ja kehitykseen yleensä sekä maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittoumaan erityisesti; mukaan lukien yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) varojen uudelleenjakoa;
 21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kiireellisesti ajatuksen maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen rahoitusjärjestelmästä, joka perustuu lasten rokottamista varten perustetun kansainvälisen rahoitusvälineen (IFFIm) malliin sekä käsitteeseen avustusvarojen ennakkojakelusta merkittävien rahoitussummien varmistamiseksi maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumasta varten suhteellisen lyhyessä ajassa;
 22. kehottaa komissiota pyytämään yksityistä sektoria tiivistämään kumppanuussuhteita maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman kanssa tunnustaen, että julkinen rahoitus voi toimia katalysaattorina kannustamalla tekemään investointeja ja tarjoamalla pääsyn markkinoille ja mahdollisuuden käyttää teknologiaa; kannustaa komissiota erityisesti sijoittamaan julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyömallien kehittämiseen avainaloilla, kuten tarjoamaan varmuuden veden saannista ja infrastruktuurin altteimmille alueille, joiden rahoitusvaje on tällä hetkellä merkittävä, ottaen huomioon, että ympäristömuutoksella on vaikutuksia monilla sellaisilla politiikan osa-alueilla (kuten veden saanti, kansanterveys, energiahuolto jne.), jotka edellyttävät valtion ja paikallistason viranomaisten väliintuloa; palauttaa mieliin, että valmiuksien kehittämisen pitäisi olla EU:n ensisijainen tavoite näillä aloilla;
 23. kehottaa komissiota aloittamaan kumppanuuden yksityisen vakuutusalan kanssa ja etsimään tapoja lisätä niin kansallisen / alueellisen kuin yksityisenkin tason vakuutuksiin vastaavia pilottivakuutusjärjestelmiä ilmastonmuutokseen sopeutumisen / katastrofiriskin vähentämisen rahoittamiseksi;
 24. pahoittelee, että kehitysmaiden hallitusten, kansalaisyhteiskunnan ja paikallisten viranomaisten yleinen osallistuminen maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman ohjelmasuunnitteluun on ollut riittämätöntä; kehottaa komissiota varmistamaan, että suunnittelu-, täytäntöönpano-, varojenjakoa- ja arviointiprosessien päätöksenteko tapahtuu yhteistyössä asianosaisten tahojen kanssa;
 25. kehottaa komissiota käyttämään maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumasta kumppanimaiden toimintakyvyn tukemiseen ja vahvistamiseen ilmastonmuutoksen aiheuttamien turvallisuusriskien tunnistamisessa, hallinnassa ja lieventämisessä ja kannustaa komissiota antamaan lisää varoja tähän tarkoitukseen; kehottaa komissiota lisäksi varmistamaan, että sen ulkoasioista vastaava pääosasto on täysimääräisesti mukana maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman koko suunnittelu- ja täytäntöönpanoprosessin ajan sekä varmistamaan optimaalisen yhdenmukaisuuden kehitys yhteistyöpolitiikan, ilmastonmuutospolitiikan ja ulko- ja turvallisuuspolitiikan välillä;
 26. kehottaa komissiota käyttämään maailmanlaajuisesta ilmastonmuutosliittoumasta

keskustelujen käynnistämiseen avunantajayhteisön ja kumppanimaiden kanssa valmiuden ja valmiussuunnittelun lisäämiseksi laajamittaista siirtolaisuutta varten tapauksissa, joissa tietyt alueet tulevat ilmastonmuutoksen vuoksi asumiskelvottomiksi;

27. vaatii, että maailmanlaajuiseen ilmastonmuutosliittoumaan liitetään tehokkaita raportointimenetelmiä, yksityiskohtaiset edistymis- ja seurantaindikaattorijärjestelmät mukaan luettuina;
28. katsoo, että maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman erityinen lisäarvo ja toimivalta voi vahvistaa yhteyttä paikallisten sopeutustoimien ja maailmanlaajuisen ilmasto- ja kehityspolitiikan välillä; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman "poliittiseen vuoropuheluun" merkittävänä askeleena köyhyyden torjuntaohjelman ja vuosituhannen kehitystavoitteiden yhdistämisessä ilmastonmuutosohjelmaan; korostaa kuitenkin, että maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma voi menestyä ainoastaan, jos se on osa EU:n yleistä strategiaa vuoden 2012 jälkeisissä neuvotteluissa, joissa voimakkaan tuen antaminen lieventämis- ja mukauttamistoimille kehitysmaissa on keskeisenä painopisteenä;
29. kannustaa komissiota käyttämään poliittista vuoropuhelua ja suunnittelemaansa EU:n, vähiten kehittyneiden maiden ja pienten saarikehitysvaltioiden yhteistä julistusta foorumina, jossa edistetään ajatusta "globaalista sopimuksesta", jossa kehitysyhteistyö ja ilmastonmuutokseen liittyvät toimet integroidaan toisiinsa läheisesti, asettaen siinä väestökysymykset erityisen huomion kohteeksi, niin kuin aloitteessa globaalista Marshall-suunnitelmasta on hahmoteltu;
30. painottaa, että ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja katastrofiriskin vähentäminen sekä väestöä ja lisääntymisterveyttä koskevat toimet on otettava järjestelmällisemmin huomioon komission ja jäsenvaltioiden kehitysavussa etenkin toteutusvaiheessa sillä systeemisestä näkökulmasta katsottuna nämä alueet ovat ehdottomasti perustavanlaatuisia; jotta tässä edistytäisiin, kehottaa komissiota hyödyntämään tulevat maakohtaisten strategia-asiakirjojen puoliväliarviot;
31. vaatii, että komissio ja maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma kehittävät edelleen liittouman jatkotoimia, jotka vastaavat ilmastonmuutosta ja kehitysyhteistyötä koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa käsittelevään vuoden 2007 edistymiskertomukseen, jossa on useita tärkeitä, säilytettäviä tekijöitä, kuten paikan päällä sijaitsevien tietojenvaihtokeskusten luominen koordinoinnin ja tiedonsaannin parantamiseksi;
32. korostaa, että kansallisten sopeutumisohjelmien (NAPA) kehittämisessä ja toteuttamisessa Maailmanlaajuisen ympäristörahasen alaisuudessa on ollut useita ongelmia, jotka johtuvat riittämättömästä rahoituksesta, sopeutumiskustannusten aliarvioimisesta, heikosta yhteydestä inhimilliseen kehitykseen, ylenpalttisen byrokraattisista käyttökanavista ja projektipohjaisesta suuntautumisesta; kehottaa komissiota kiinnittämään tarkasti huomiota näihin puutteisiin myöntäessään maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman välityksellä lisätukea kansallisten sopeutumisohjelmien toteuttamiseen vähiten kehittyneissä maissa ja pienissä saarikehitysvaltioissa; on tässä yhteydessä tyytyväinen komission aikeeseen tarkastella budjettitukea saavien hallintoelinten ohjelmajohdosta valmiuksien kehittämistä;

33. korostaa, että budjettituen onnistunut käyttö kehitysyhteistyöhön suuntautuneessa ilmastomuutokseen sopeutumisessa on riippuvainen kaikkien mahdollisten käytävissä olevien tapojen laajasta käytöstä budjettituen järjestelyjen rajoissa, poliittisia tavoitteita koskeva keskustelu, pitkän aikavälin valvonta ja budjetin laadinnan ja toteuttamisen tekninen tuki mukaan luettuina; korostaa lisäksi kansalaisyhteiskunnan ja paikallisten yhteisöjen aktiivisen osallistumisen merkitystä; kehottaa komissiota olemaan valmis toteuttamaan täydentäviä toimenpiteitä, mikäli budjettituki ei ole riittävä tai kun köyhät ja altteimmat eivät hyödy siitä;
34. kehottaa komissiota varmistamaan, että maailmanlaajuisen ilmastomuutosliittouman suunnitellussa kehitysmaiden sopeutumista koskevassa tutkimuksessa on selvästi "alhaalta ylöspäin" etenevä näkökulma, että se on kohdistettu köyhiin ja heikoimmassa asemassa oleviin, että sitä ohjaavat paikallisten yhteisöjen tarpeet ja että se toteutetaan yhteistyössä asianomaisen väestön kanssa; painottaa, että on tärkeää, että sopeutumistutkimuksen tuloksista tiedotetaan tutkimusten kohderyhmille saatavilla olevien viestintäkanavien kautta;
35. kehottaa komissiota varaamaan huomattavat määrärahat sopeutumisen taloudellisia näkökohtia kehitysmaissa koskevaan tutkimukseen, mukaan lukien ymmärryksen lisääminen kaupan, maatalouden ja turvallisuuspolitiikan sekä instituutioiden tarvittavien rakennemuutosten tulevista kustannuksista; tunnustaa, että tiedon puute tällä alalla on este toimien tehokkaalle toteuttamiselle ja varainkäytölle sekä julkisten että yksityisten toimijoiden osalta;
36. korostaa, että on tärkeää siirtää teknistä tietämystä – katastrofiriskien pienentämiseen tarkoitettu tekniikka mukaan luettuna – GCCA:n jäsenmaille; kehottaa komissiota tässä mielessä edistämään olennaisista ilmastomuutokseen sopeutumista koskevista tiedoista koostuvaa verkkopohjaista "kirjastoa" ja helpottamaan ilmastoon sopeutumisen asiantuntijoiden vaihto-ohjelmaa näiden maiden välillä;
37. toistaa, että politiikan johdonmukaisuus on tärkeää, ja kehottaa komissiota hoitamaan ilmastomuutosnäkökohdan integroimisen köyhyyden vähentämissyrkimyksiin Euroopan unionin talousarvion kokonaistarkastelussa sekä eri kehitysvälineiden väliarvioinnin yhteydessä;
38. kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota ilmastomuutoksen vaikutukseen maa- ja metsätalouteen ja niiden mukauttamiseen ilmastomuutokseen; kehottaa komissiota käyttämään maailmanlaajuisia ilmastomuutosliittoumaa ympäristön kannalta kestävästä maatalouspolitiikan kehittämiseen ja ihmisten elintarvikehuollon turvaamisen asettamiseen etusijalle; kehottaa komissiota myös auttamaan asianmukaisen institutionaalisen ja rahoituksellisen kehityksen luomiseksi maataloudesta elantonsa saavan maaseudun köyhän väestönosan tukemiseksi;
39. korostaa, että ilmastomuutos vaikuttaa suoraan ja voimakkaasti maatalouteen köyhissä kehitysmaissa, millä voi olla dramaattisia seurauksia elintarviketurvalle; kehottaa sen vuoksi komissiota käyttämään maailmanlaajuisia ilmastomuutosliittoumaa sellaisen maatalouspolitiikan ja tuotantomenetelmien kehittämiseen, joilla täytetään paremmin paikallisen väestön tarpeet ja jotka ovat pitkän aikavälin ratkaisu voimakkaasti kohoaville elintarvikkeiden hinnoille; kannustaa erityisesti komissiota tukemaan innovatiivisia ratkaisuja, kuten "vihreiden vyöhykkeiden" luomista kaupunkien

ympäri, jotta voidaan vastata kehitysmaiden kaupunkiväestön tarpeeseen saada peruselintarvikkeita;

40. on tyytyväinen komission aikeeseen ehdottaa katastrofiriskin vähentämistä koskevaa EU:n strategiaa, mikä on merkittävä edistysaskel katastrofiriskin vähentämisen ja kehitysyhteistyön ja sopeutumisponnistelujen välisen kuilun umpeen kuromiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota selkeyttämään, miten maailmanlaajuinen ilmastonmuutosliittouma voi helpottaa tätä integraatiota käytännössä;
41. korostaa, että katastrofiriskin vähentämistä koskeva EU:n strategia voi tuottaa merkittäviä tuloksia vain, jos sillä on konkreettinen toimintasuunnitelma ja budjettimäärärahat ohjataan uudelleen, mikä takaa katastrofiriskin vähentämiselle ja ilmastonmuutokseen sopeutumiselle pitkän aikavälin rahoituksen osana tavanomaista kehitysapua, eikä muodosta nykyisen kaltaista lyhyen aikavälin ja huonosti määritettyä humanitaarista huolenaihetta;
42. painottaa, että on EuropeAidiin ja EU:n lähetystöihin tarvitaan kipeästi lisää inhimillisiä voimavaroja, jotta voidaan varmistaa maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman onnistunut toteuttaminen; kehottaa komissiota varaamaan huomattavat määrärahat tälle alueelle vuoden 2009 talousarviossa; laajemmin ajateltuna kehottaa komissiota myös myöntämään merkittävästi enemmän varoja henkilöstön ilmastonmuutokseen sopeutumista ja katastrofiriskin vähentämistä koskevaan koulutukseen asianosaisissa komission pääosastoissa ja lähetystöissä keskittyen etenkin käytännön taitojen tehostamiseen;
43. koska maailmanlaajuiseen ilmastonmuutosliittoumaan liittyy lieventämistoimia, korostaa, että vähiten kehittyneet maat ja syrjäiset saarikehitysvaltiot tarvitsevat valmiuksien kehittämistä ja teknistä tukea, jotta ne voivat tehostaa osallistumistaan puhtaan kehityksen mekanismiin; kehottaa komissiota myös osallistumaan aktiivisesti kansainvälisiin ilmastonmuutosneuvotteluihin tavoitteenaan puhtaan kehityksen mekanismin lujittaminen, täydentävyyden varmistaminen ja kehitystä ja ilmastoa koskevien tavoitteiden noudattaminen; kehottaa lisäksi komissiota kiinnittämään huomiota ylivertaisena poliittisena välineenä pidetyn puhtaan kehityksen järjestelmän lisäksi köyhimpiin maihin paremmin soveltuviin lieventämisvaihtoehtoihin ja asettamaan etusijalle maankäyttö-, maankäytön muutos- ja metsätaloustoimet (LULUCF) sekä hiilidioksidipäästöltään vähäiset teknologiat;
44. kehottaa komissiota kehittämään pikaisesti kunnianhimoisia täydentäviä poliittisia aloitteita etenkin metsien ja merien suojelun, luonnonvarojen kestävä käytön ja lieventämistekniikoiden yhteistyön aloilla, kun rahoitustarve on nykyisen maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman rahoitusta selkeästi suurempi; kehottaa EU:ta ryhtymään päättäväisiin toimiin kehitysmaalle suunnattavan taloudellisen avun, teknisen tuen sekä teknologiasiirtojen ja -yhteistyön suhteen, jotta vähän kasvihuonekaasuja aiheuttavan tekniikan ja ympäristöystävällisten tuotantomenetelmien mahdollisimman varhaista käyttöönottoa voidaan helpottaa;
45. kehottaa komissiota tarkistamaan ehdotustaan biopolttoaineiden kestävyyskriteereistä, laatimaan tiukemmat vaatimukset ilmasto- ja ekosysteemihyödyille ottaen myös huomioon epäsuoran maankäytön muutoksen vaikutukset ja kehitysvaikutukset paikallisiin yhteisöihin; painottaa, että kestävä kehitys koskevista kriteereistä ei saa

tulla uutta protektionistista toimenpidettä, vaan ne on suunniteltava vuoropuhelussa kehitysmaiden kanssa;

46. uskoo, että ehdotettu energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävä maailmanlaajuinen rahasto on tässä yhteydessä merkittävä väline ja että se voisi merkittävästi edistää energiatehokkuushankkeita ja uusiutuvan energian käyttöä kehitysmaissa;
47. kehottaa komissiota kehittämään pikaisesti kokonaisvaltaisen ohjelman metsäkadon ja metsien rappeutumisen hidastamiseksi kehitysmaissa, mukaan lukien vapaaehtoiset kumppanuussopimukset metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa (FLEGT) koskevien ohjelmien puitteissa, sekä antamaan rahoitusjärjestelmistä konkreettisia ehdotuksia, jotka esitellään Poznanissa joulukuussa 2008 järjestettävässä sopimuspuolten konferenssissa (COP 14); painottaa jälleen tällaisten järjestelmien merkitystä, sillä ne tasapainottavat paitsi vältettyjä kasvihuonekaasupäästöjä, myös luonnon monimuotoisuutta ja metsien kehitysetuja;
48. pahoittelee, että komissio ei ole vielä esittänyt selkeitä, kurinalaisia ehdotuksia laittomasti hakatun puun ja puutuotteiden tuonnin kieltämiseksi EU:n markkinoille; kehottaa komissiota esittämään tällaisia ehdotuksia viivyttämättä;
49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.